

DOUG WEAD ĐÃ VIẾT GÌ VỀ TỔNG THỐNG TRUMP

Dịch: Lan Chi Hoang

VANESSA QUIBELAN

(Bài review khá dài nhưng tôi nghĩ nó đáng được viết ra và giới thiệu quyển sách của Wead đến mọi người).

Trong suốt gần một tháng ở nhà theo dõi tình hình hiện nay, tôi nhận ra một vấn đề mà trước giờ ít để ý tới đó là những bài viết về TT Trump hầu như đều là chê trách, đổ lỗi, rất khó tìm đọc được một bài viết nào có quan điểm tích cực về ông ấy. Ngồi xem live các buổi họp báo từ Tòa Bạch Ốc, tôi ngạc nhiên khi nhiều nhà báo đặt những câu hỏi kiểu gài bẫy chờ Trump sơ hở lỡ miệng chỗ nào đó để làm mồi cho truyền thông nháy vào xâu xé. Những câu hỏi, trả lời được cắt ghép cho những bài viết, những video bình luận tiêu cực đã được lên ý đồ sẵn để định hướng người xem ngập tràn trên YouTube, Facebook...

*Thắc mắc với câu hỏi tại sao truyền thông ghét Trump như vậy? Sao nhiều người chửi ông? ông ấy đã làm những gì? Tôi tìm được một phần lớn câu trả lời cho mình qua quyển sách dài của Doug Wead: *Inside Trump's White House*. Sách vừa được xuất bản tháng 11 năm 2019.*

Doug Wead đã viết hơn ba mươi quyển sách và là một trong những tác giả có sách bán chạy nhất của New York Times. Wead đã phỏng vấn trực tiếp với sáu đời Tổng thống Mỹ (TT Trump là người thứ 6). Ông cũng là tác giả xuất bản chung một quyển sách với cựu TT George Bush. Ông từng là thành viên cố vấn cấp cao của Tòa Bạch ốc. Ông là một trong rất ít những nhà sử học hiện tại còn sống cùng viết về 44 đời Tổng Thống Mỹ. Đây là quyển sách ông viết về những gì TT Trump đã làm được trong ba năm qua. Với một tiểu sử sự nghiệp nổi bật như vậy, TT Trump đã thật sự đặc biệt như thế nào để nhà sử học Wead viết hẳn một đầu sách về mình?

Tác giả Wead được TT Trump đồng ý để ông ấy ghi âm lại tất cả những cuộc phỏng vấn giữa ông và Tổng thống cũng như với tất cả thành viên gia đình Trump và các tư vấn cấp cao khác. Đây là một yếu tố giúp Wead tiếp cận nguồn thông tin quan trọng và viết chính xác nhất những gì đang diễn ra. Lịch sử mà chúng ta đã đọc về Washington, Lincoln, Roosevelt, hay Kennedy.... đã được ghi lại xác thực ra sao thì giờ đây với Wead, ông ấy cần làm gì để thế hệ sau có thể tiếp cận được nguồn tư liệu đúng nhất về TT Trump? Tất cả sẽ nhờ vào những gì được ghi ngay lúc này và ông ấy muốn mình phải ghi lại sự thật một cách công tâm nhất.

Lý do gì mà một tỷ phú rất thành đạt trong cả hai lĩnh vực bất động sản và show truyền hình như Trump lại quyết định ra tranh cử Tổng thống. Trump đã gây dựng lên một thương hiệu nổi bật cho chính mình, rõ ràng ông ấy không cần phải làm tổng thống để được nổi tiếng hay để giàu hơn.

Khi Wead phỏng vấn các con của Trump, Ivanka, Eric và Don Jr., Wead không ngạc nhiên khi họ kể về những lần nhìn thấy cha họ bức tức xé toạt bài báo khi biết chính phủ Mỹ vừa ký kết một hiệp định nào đó gây bất lợi cho Mỹ. Trump bức tức khi nhìn thấy hàng trăm ngàn công việc ở Mỹ được mang đi nơi khác.

Trump nhìn thấy cái hổ mà Mỹ đang từ từ lún xuống vì những ký kết ông thắng thắng lên tiếng là rất nguy hại cho Mỹ từ những người đi trước (1 lý do bị ghét toi bởi là đây). Những ký kết mà lợi ích chỉ đem lại cho các nước khác từ Trung cộng cho đến Tây Âu, và càng đè gánh nặng lên vai tầng lớp trung lưu Mỹ khi công những lợi ích đó qua cái gọi là THUẾ.

Wead không ngạc nhiên vì sao, vì ông đã từng là thành viên tư vấn cấp cao ở Tòa Bạch Ốc ông hiểu rõ cơ chế đằng sau những ký kết đó, hiểu rõ những nhóm lợi ích đứng sau giật dây, hiểu rõ truyền thông đã bị mua chuộc như phương tiện tuyệt vời để đánh lạc hướng dư luận hay nói nặng hơn thì đó gọi là tẩy não.

Dù từng là cố vấn cấp cao của hai đời Tổng thống Mỹ thuộc đảng Cộng Hòa, Wead nhận định thắng thắng rằng Tổng thống Mỹ ở cả hai đảng Cộng Hòa và Dân Chủ ít nhiều đều bị chi phối bởi các thế lực ngầm đứng sau, những thế lực có thể ôm trọn truyền thông và bắt nó hoạt động theo ý mình.

Nhưng Trump lại khác, ông ấy đã là tỷ phú, ông không cần tiền của những thế lực đó làm bàn đệm để nhảy lên, ông ấy cũng không cần phải lấy lòng những thế lực đó để dọn đường cho cuộc sống hưởng thụ an nhàn sau khi rời nhiệm kỳ.

Wead cho rằng là một doanh nhân thành đạt chưa từng bước vào con đường chính trị, ông Trump không bị dấn vào lối nghĩ gò bó rập khuôn, không bị chui vào những cái hộp được đóng sẵn như các chính trị gia trước đây. Sự giải phóng này giúp ông nhìn rõ "bệnh tình" của nước Mỹ theo một hướng khác và rõ ràng đã có những kế hoạch phù hợp hơn.

Tuy nhiên việc TT Trump từng bước phá vỡ nhưng quy luật bất thành văn trong giới chính trị, gây đe dọa đến những lợi ích nhóm đứng sau đã khiến ông giống như một con sói đầu đàn đơn độc bị cả đàn vây hãm tấn công trong suốt thời gian qua.

Tôi tưởng TT Trump bị truyền thông và giới chính trị gia đánh toi tả từ khi ông trúng cử nhưng thật sự thì ông đã bị "ném bom" từ khi mở lời ra tranh cử.

Tìm đọc lại những nguồn thông tin từ Wead ghi trong sách, tôi phải thật sự là nể sự phớt lờ của Trump với cánh truyền thông.

Bất kể phát ngôn nào của Trump cũng bị truyền thông moi móc. Khi Trump nói ông có kế hoạch sẽ mang việc làm về Mỹ, sẽ làm cho kinh tế Mỹ tăng lên, làm cho Mỹ hùng mạnh trở lại...

Cánh nhà báo giật tít chửi rủa, chính trị gia ở cả 2 đảng cười nhạo như "Heo thì làm sao biết bay"; "hắn có cây phép thuật à"; "bí mật ở các kế hoạch của hắn là hắn chả có kế hoạch nào cả"; "Trump đang mơ đấy"... Cả Hollywood, các giới tỷ phú, giới nghiên cứu học thuật đều chống lại Trump.

Bỏ ngoài tai tất cả những châm biếm, tấn công từ truyền thông, sự chống đối từ đảng đối lập và ngay cả những chính trị gia cùng đảng Cộng Hòa, cả 5 đời cựu Tổng thống Mỹ thời điểm đó đều không chọn Trump, nhưng cuối cùng ông đã thắng trước sự ngỡ ngàng của tất cả mọi người khắp nơi.

Đó có phải là may mắn? Wead đã viết lại rất chi tiết về hành trình tranh cử đầy đơn độc và khó khăn của ông Trump. Nhờ đó mà người ta sẽ biết được sự thật TT Trump cùng những người con lớn đã tiếp xúc với các cử tri của mình như thế nào, sẽ biết được sự thật đảng đối lập đã dùng truyền thông đưa sai thông số dự báo về tỉ lệ bầu chọn để làm nhụt chí những người ủng hộ tin rằng Trump sẽ thua ra sao.

Lý do gì Wisconsin trong suốt 32 năm chỉ bầu cho ứng viên đảng Dân Chủ đã quay qua bỏ phiếu cho Trump.

Ông đã thắng Ohio như thế nào, 1 tiểu bang trong suốt 44 đời Tổng thống qua hề ứng viên nào chiếm được phiếu bầu thì người đó sẽ thắng cử. Tại sao có những cử tri tự nhận rằng họ đã bỏ phiếu cho các ứng viên đảng Dân Chủ cả đời của họ, lý do gì làm họ thay đổi lần bầu cử này.

Làm thế nào Trump dành được phiếu bầu những nơi mà nhà Clinton còn không thêm đến vận động vì tin chắc phần thắng thuộc về mình. Tại sao Florida gần như nắm chắc phần phiếu về cho Hillary Clinton nhưng cuối cùng đã làm cho đảng Dân Chủ ngỡ ngàng ở phút cuối. Rõ ràng đó không phải là may mắn.

Nếu Wead không viết quyển sách này có lẽ chúng ta sẽ không biết rằng thật sự Mỹ đã gần như có chiến tranh với Triều Tiên ra sao. Khi cựu tổng thống Obama rời nhiệm kỳ, Obama thừa nhận rằng Kim Jong-un sẽ là vấn đề lớn nhất mà ông Trump sẽ phải đối mặt.

Thật thú vị khi đọc đoạn đối thoại của TT Trump và Kim qua cách kể lại từ Wead. Vấn đề Trump nhận ra ở Kim đó là những tên độc tài thường uy hiếp kẻ yếu, không phải kẻ mạnh hơn.

Tuy nhiên ông đã rất cẩn trọng và đã thành công trong việc đàm phán lần thứ nhất với Kim tại Singapore. Chấm dứt việc thử vũ khí hạt nhân, đưa con tin bị bắt giữ, đưa hài cốt lính Mỹ ở Triều Tiên từ cuộc chiến Nam Hàn về Mỹ, một kết quả tuyệt vời mà Wead cho biết phải mất 11 đời Tổng thống để thực hiện.

Hội nghị đàm phán lần thứ hai tại Sài Gòn lẽ ra có thể đã có kết quả tốt đẹp nếu như truyền thông Mỹ không cố tình “vạch áo cho người xem lưng”. Tại sao ngay thời điểm quan trọng của việc đàm phán, kênh truyền hình trên màn ảnh TV được chia ra làm đôi với 1 bên là hình ảnh trực tiếp hội nghị Mỹ-Triều Tiên tại Sài Gòn, 1 bên là hình ảnh Hạ viện Mỹ đưa ra những cáo buộc khác về Trump?

Đó chẳng phải là một thông điệp cho cả thế giới biết nội bộ Mỹ đang bị chia cắt sao. Bằng cách nào đó Kim rõ ràng đã nhận ra thông điệp đó.

Trump muốn duy trì hòa bình thế giới ư, hãy quay về giải quyết xung đột nội bộ trong nước trước đi. Đó là kết quả vì sao ở lần đàm phán thứ 2 ông đã không đạt được một thỏa thuận nào với Kim.

Wead nhìn nhận thật chua xót khi sự thù ghét Trump đã làm cho những người chống đối ông sẵn sàng đập lên danh dự và lợi ích của nước Mỹ để đạt được mục đích của mình.

Wead viết khi Trump tuyên bố Mỹ rút lui khỏi hiệp định biến đổi khí hậu Paris, giới hoạt động môi trường, truyền thông, đảng đối lập phản đối la ó. Dân chúng phân lớn cũng chửi ông mà không hiểu rõ cái hiệp định đó là về gì.

Vâng, cái hiệp định ấy là để Mỹ phải tham gia bỏ tiền, đầu tư công nghệ, máy móc để dọn dẹp việc ô nhiễm môi trường của các nước như Trung cộng, Ấn Độ, Nam Phi... Tiền từ đâu, từ tiền thuế dân Mỹ mà ra cả.

Những người chửi Trump liệu khi biết tiền thuế của mình trước giờ phải công luôn cái việc dọn dẹp vệ sinh cho những nước chuyên gây ô nhiễm đó thì có còn muốn la làng lên nữa không?

Khi Obama ký tham gia hiệp định Paris 2016, truyền thông đã không hề nêu rõ nội dung về nó cho dân Mỹ biết, tất cả chỉ được viết ngắn gọn rằng nó tốt cho việc bảo vệ môi trường. Nhờ truyền thông che đậy, Obama lại được thêm lòng dân qua phong cách quý ông lịch lãm biết yêu môi trường.

Nhưng sự thật thì Obama đã vi phạm điều lệ Byrd-Hargel Resolution thông qua năm 1997 qui định rằng Mỹ không được ký kết bất cứ hiệp định nào về việc làm sạch môi trường ở các nước đã nêu ở trên mà không kèm theo những quy định bắt buộc những nước đó phải có biện pháp hạn chế việc gây ô nhiễm ở chính nước của mình. Thế mà khi ông Trump rút lui khỏi hiệp định, nước Mỹ gào lên chửi.

Wead châm biếm, dường như truyền thông đã nhào nặn thành công một hình tượng Obama bóng láng không tì vết trong lòng hơn một nửa dân chúng Mỹ.

Vì mang danh là anh cả của thế giới, Mỹ phải đang è cổ bao bọc quân sự miễn phí cho các nước Hàn, Nhật, Ả rập, khối NATO... cho tới khi TT Trump đem bàn cân ra đặt lại. Ông cho rằng thật vô lý khi Mỹ phải bỏ ra hàng tỷ mỹ kim để tạo nên những đầu đạn, tên lửa, vũ khí và tặng không cho các nước đang được coi là siêu cường của thế giới.

Giới ngoại giao, báo chí, tướng tá lại nhao lên lo sợ Mỹ sẽ làm mất lòng các đồng minh Á- Âu. Trump đã thẳng thắn gọi đó là mối quan hệ lợi dụng và giữ vững lập trường của mình. Thông điệp của ông rất rõ;

Vâng, đồng minh quan trọng nhưng Mỹ vẫn quan trọng hơn.

Mỹ không thể bị bòn rút như vậy nữa. Đức, Nhật không còn là những nước bại sau chiến tranh.

Rõ ràng hiện nay họ đã là các cường quốc. Hãy nhìn nền kinh tế và sự phát triển của Nam Hàn, Ả Rập xem, đó là những nước nghèo yếu cần bảo vệ miễn phí sao? Với tài thương lượng của mình ông lại thành công trong việc bớt đi một gánh nặng trên lưng tầng lớp trung lưu Mỹ. Không những thế, nhờ Trump mà hệ thống phòng ngự NATO đã trở nên mạnh mẽ hơn bao giờ hết.

Về kinh tế, Wead thừa nhận trong vài chục năm qua chưa có đời Tổng thống nào đưa Mỹ đạt được mức tăng trưởng kinh tế tới 4.3 như Trump vào thời điểm Wead kết thúc quyển sách.

Trump đã làm gì để thay đổi những luật lệ gây khó khăn cho doanh nghiệp trong nước từ thời Clinton, Bush và Obama để khiến cho các hãng xưởng dần bốc hơi qua bên kia bán cầu.

Ông đã làm gì để mang các hãng xưởng về lại Mỹ? Là một nhà kinh doanh ông Trump hiểu rõ cái gọi là thương mại tự do hoàn toàn không mang lại lợi ích bằng nhau cho đôi bên, mà đó là cái bẫy bên được bên mất.

Hãy tưởng tượng với 1 hãng xưởng được mở ra tại Trung cộng từ doanh nghiệp Mỹ sẽ đồng nghĩa với việc 1 hãng xưởng tại Mỹ bị đóng đi.

Khi dân Trung cộng có việc làm, dân Mỹ sẽ bị mất việc. Chúng ta tin rằng việc mang việc làm sang những nước có giá nhân công thấp để đổi lại được mua sản phẩm rẻ hơn là điều có lợi cho đôi bên nhưng thật sự đó là cái bẫy.

Ngay lúc này, cái bẫy mà không riêng gì Mỹ mà cả thế giới đang mắc phải đã lộ rõ qua việc thiếu hụt đồ y tế do phụ thuộc vào khâu sản xuất từ nước nào thì mọi người đã biết. Thật tiếc khi TT Trump chưa kịp dẹp hết cái bẫy này thì lại đang bị chỉ trích từ nhiều phía về tình hình hiện tại.

Vì sao giới học thuật, các trường đại học Mỹ thường ủng hộ cho Dân Chủ?

Vì sao các ứng viên của đảng này luôn mang những vấn đề về súng, về việc xóa hết nợ cho sinh viên, về y tế, về dân nhập cư, về đường lối ngoại giao song phương mềm mỏng... để làm chủ đề chính cho những cuộc vận động tranh cử.

Liệu những vấn đề đó có thật sự tốt như nó được hứa từ các ứng viên.

Liệu nó giúp Mỹ đứng vững hay suy yếu thêm trên đấu trường thế giới.

Đối tượng tầng lớp nào họ đang hướng đến để kiếm được sự ủng hộ.

Tại sao lại trì hoãn ngăn chặn dân nhập cư bất hợp pháp?

Tại sao đảng Dân Chủ đưa ra ý kiến đồng thuận việc cấp bảo hiểm y tế cho dân nhập cư lậu trong cuộc bầu cử sắp tới? (Ôi, lại tiền thuế!)

Liệu có phải di dân lậu từ các nước Nam Mỹ thông qua cửa ngõ Mexico là một nguồn lợi nhuận dồi dào mà chỉ có dân chính trị gia, lợi ích nhóm ngầm thỏa hiệp với nhau mới hiểu rõ?... Hãy đọc và tìm câu trả lời qua lối viết lòi cuốn rõ ràng từ Wead.

Có nhiều những thành tựu khác mà TT Trump đã đạt được chỉ trong hai năm đầu nhiệm kỳ mà Wead phải thừa nhận rằng chưa có đời Tổng Thống gần đây nào đạt được như vậy.

Từ kinh tế, quân sự, đàm phán ngoại giao cho đến giải thoát con tin Mỹ, tiêu diệt khủng bố.. Trump đều hoàn thành nhanh gọn.

Nhưng phần lớn truyền thông và đảng đối lập sẽ không dễ dàng thừa nhận những thành tựu đó.

TT Trump đang là cái gai đã gây tổn thất quá nhiều cho lợi ích nhóm mà họ sẽ phải dùng mọi thủ đoạn để nhổ bỏ đi.

Đó là lý do tại sao phải tạo ra giả thuyết tố cáo Trump đã bắt tay với Nga gian lận trong bầu cử (tốn 40 triệu \$ để điều tra từ tiền thuế dân!) Khi không tìm được chứng cứ thì lại tạo ra phiên tòa luận tội vô lý mà kết quả như thế nào thì ai cũng biết rồi.

Chắc chắn ông Trump sẽ còn chịu nhiều chống đối khác cho đến khi đảng đối lập và các nhóm lợi ích đạt được mục đích của họ.

Kết thúc quyển sách của mình, Wead để người đọc tự tìm ra câu trả lời cho tương lai của nước Mỹ qua những con số xác thực, những vấn đề quan trọng ông đã đưa ra phân tích. Liệu những thành quả mà TT Trump đạt được sẽ được người sau tiếp nối hay dẹp bỏ? Wead cho rằng sẽ sớm thôi khi những cuộc tranh cử theo lối mòn cũ trở lại khi ông Trump ra đi, khi các ứng viên Tổng thống được đo ni đóng gót khác trong guồng máy chính trị được đưa lên, khi Mỹ lại đắm vào những cái bẫy kinh tế ngoại giao khác.

Khi Mỹ đánh mất vị trí số 1 của mình, dân Mỹ sẽ tỉnh giấc nhìn ra sự thật về những việc Trump đã làm luôn hướng đến "America First" như thế nào.

Nhưng thật tệ là lúc đó đã quá muộn!

Nguồn:

*Wead, Doug. Inside Trump's White House. New York: Center Street, 2019
Fox News Live*

Xin lưu ý: tôi viết bài này để truyền tải lại một phần nội dung và giới thiệu quyển sách tác giả Doug Wead đã viết. Xin phép không tranh luận vấn đề yêu hay ghét, đúng hay sai của ông Trump. Nếu thấy phù hợp hãy tìm đọc và share bài viết để nhiều người biết đến quyển sách bán nhiều nhất, và chắc chắn quyển sách sẽ không làm bạn thất vọng.

God bless America

VANESSA QUIBELAN